

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus de Conscientia, de Legibus, de Peccatis, de Virtutibus
Theologicis, de Religione, & Beneficiis. Adjunctis in hac editione
Propositionibus ad hanc usque proscriptis

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, 1734

VD18 90392140

Q. 5. Ad quid tenemur, quando opinio est probabilis extra concursum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40986

& consistit in actu, quo intellectus cognoscit, non repugnare præcisè ex vi motivi assensûs rem aliter se habere, atque iudicat: & altera moralis, quæ est accidentalis assensui opinativo, & ab eo separabilis, consistitque in actu, quo intellectus dicit, rem fortè aliter se habere, sive quo non leviter suspicatur, rem aliter se habere, atque iudicat. Hæc sola formido repugnat certitudini morali.

Q. 5. Ad quid tenemur, quando opinio est probabilis extra concursum?

Resp. I. Tenemur servare præceptum, quando opinio affirmans illud existere, est unicè probabilis. Quia 1. tenemur servare præceptum, cuius existentia apparet æquè probabilis, ac non existentia; ut probavi: ergo à fortiori, si ejus existentia appareat unicè probabilis. 2. Homo in hoc casu potest prudenter iudicare, legem existere, nec id potest, nisi imprudenter negare; cum habeat grave motivum id asserendi, & nullum habeat negandi. At quisque tenetur servare legem, quam potest prudenter iudicare existere, vel quam non potest nisi imprudenter negare. Ergo.

Resp. II. Licet sequi opinionem minus tutam, seu negantem præceptum, quando est unicè probabilis, ita ut excludat omnem formidinem saltem rationabilem peccandi. Quia illam sequens potest iudicare prudenter, & firmiter actionem suam esse

esse licitam: nam habet motivum grave id judicandi, & nullum habet aliter judicandi. Unde nec habet anxietatem, nec formidinem erroris; aut si quam habet, potest eam contemnere ut scrupulum, quippe quæ careat fundamento saltem rationabili. Sic Rusticus licitè omittit sacrum eo die, quo ejus Pastor, vir probus, & doctus existimatus, asserit ad illud non teneri, si nullum habeat motivum judicandi oppositum, nec suum Pastorem falli, aut fallere, ex c. 44. *de sentent. excom.* unde tunc talis opinio est certa practicè, & relatè ad operantem, quamvis speculativè, & absolutè spectata sit duntaxat probabilis.

Quòd si contingat talem opinionem esse reipsa falsam, error est invincibilis.

